

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221201411
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8221201411.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený advokátskou kanceláriou: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, XXX XX E., o zaplatenie 9 726,17 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou doručenu Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 28.07.2021sa právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a. s. (ďalej len „pôvodný žalobca“) domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 9 726,17 Eur s úrokom z omeškaniavo výške 5 % ročne z tejto sumy počnúc od 21.06.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Pôvodný žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že medzi ním (Všeobecnou úverovou bankou a.s.), ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola 05.08.2013 uzatvorená „Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s.“ (ďalej len „zmluva o kreditnej karte“), na základe ktorej sa pôvodný žalobca (veriteľ) zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 44097860. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 5 100,- Eur a bola povinná pôvodnému žalobcovi, ako veriteľovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 170,- Eur. V zmysle § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné viesť obchodnú knihu, ktorou sa na účely toho zákona rozumie obchodná kniha podľa osobitného predpisu. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.01.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk (uverejnené v Zbierke zákonov pod č. 36/2004 Z.z.) viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie

a nedoručenie výpisu nezavaruje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlhý zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťovného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Keďže žalovaná ani po viacerých výzvach zo strany pôvodného žalobcu si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy o kreditnej karte, pôvodný žalobca pred odstúpením svojej pohľadávky voči žalovanej na vymáhanie, vystavil dňa 08.06.2021 výpis z bankovej knihy ohľadom účtu žalovanej s konečným stavom ku dňu 31.05.2021, ktorý obsahoval súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanou s konečným jeho zostatkom na úhradu vo výške 9 726,17 Eur, ktorá suma predstavuje konečný dlh žalovanej splatný do 20.06.2021. Avšak keďže žalovaná svoj dlh voči pôvodnému žalobcovi do tohto dátumu splatnosti neuhradila, pôvodný žalobca sa domáhal aj priznania mu 5 % ročného úroku z omeškania z tejto dlžnej sumy, počnúc prvým dňom nasledujúcim po dni splatnosti dlhu žalovanej, t.j. počnúc od 21.06.2021 do zaplatenia.

Prílohou žaloby boli: žiadosť žalovanej označená ako cit. „Žiadosť o aktiváciu Nankomatky Quatro žalovanou podpísaná dňa – neuvedené a pôvodným žalobcom dňa 05.08.2013; nesignovaná a nedatovaná listina označená ako „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“; žiadosť žalovanej o zvýšenie úverového rámca z 12.03.2015 a výpis z účtu ku kreditnej platobnej karte žalovanej vyhotovený dňa 08.06.2021 a to za zúčtovacie obdobie od 23.12.2013 do 31.05.2021.

Okresný súd dňa 10.09.2021 vyzval pôvodného žalobcu, aby predložil akceptáciu k žiadosti žalovanej o vydanie bankomatovej karty.

Podaním doručeným okresnému súdu 28.09.2021 pôvodný žalobca oznámil okresnému súdu, že na základe „Zmluvy o postúpení pohľadávky“ z 11.08.2021 pôvodný žalobca (VÚB a.s.) postúpil pohľadávku voči žalovanej na obchodnú spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. (žalobca, postupník), v ktorej súvislosti pôvodný žalobca navrhol, aby do konania na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorá s týmto postupom vyjadrila svoj súhlas.

Podaním doručeným okresnému súdu 12.10.2021 právny zástupca spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. (v tom čase ešte táto spoločnosť nebola stranou sporu, keďže ešte nebolo rozhodnuté o zmene na strane žalobcu, aj keď označená obchodná spoločnosť sa sama už za žalobcu považovala, ďalej len „spoločnosť“, pozn.) oznámil, že veriteľ nedisponuje akceptáciou k žiadosti žalovanej s dodatkom, že uzavretie zmluvy o kreditnej karte medzi veriteľom a žalovanou je treba považovať za nesporné skutkové tvrdenie, keďže toto žalovaná nerozporovala, takže je nesporným, že na základe tejto zmluvy o kreditnej karte bol žalovanej poskytnutý úverový rámec v sume 3 150,- Eur, pričom v uvedenej spojitosti bolo poukázané na judikatúru súdov (Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 17 CoCsp 52/2020 z 25.02.2021; Krajský súd v Trnave, sp. zn. 11 CoCsp 17/2020 z 25.01.2021).

Podaním doručeným okresnému súdu 09.11.2021 právny zástupca spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. (v tom čase ešte táto spoločnosť nebola stranou sporu, keďže ešte nebolo rozhodnuté o zmene na strane žalobcu, aj keď označená obchodná spoločnosť sa sama už za žalobcu považovala, ďalej len „spoločnosť“, pozn.), uviedol, že vzhľadom k skutočnosti, že medzi VÚB a.s. a žalovanou nebol dojednaný klasický splátkový úver, ale bol dojednaný revolvingový úver vo forme kreditnej karty, ktorý druh úveru umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku, že na daný prípad, podľa tejto spoločnosti, nie je možné aplikovať ustanovenie o zosplatnení podľa § 565 Občianskeho zákonníka, keďže v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach, ale jednalo sa o opakujúce sa plnenie z existujúceho záväzku na dobu neurčitú,

kedy výška dlhu nie je vopred stanovená a závidí od doby trvania samotného záväzku a teda podľa tejto spoločnosti, veriteľ v tomto prípade nebol povinný dodržať ani § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

V súvislosti s výzvou okresného súdu z 12.10.2021, adresovanou ale pôvodnému žalobcovi, ktorý bol v tom čase stále stranou sporu, označená spoločnosť tiež uviedla, že podľa výpisu z úverového účtu žalovanej, ňou čerpaná istina v podobe výberov hotovosti a odchádzajúcich platieb žalovanou bola v sume 9 684,74 Eur; poplatky sú v sume celkovo 194,46 Eur; debetné úroky (z prečerpania) sú vo výške 6 915,98 Eur; úroky z omeškania vo výške 739,39 Eur a kreditné operácie žalovanej (t.j. ňou splatená suma) je vo výške celkovo sumu 7 808,40 Eur, z ktorých platieb bola na istinu započítaná suma cit. „... vo výške 4 587,21 €, na poplatky suma vo výške 162,82 €, na riadny úrok suma vo výške 3 058,28 € a na úrok z omeškania suma vo výške 0,09 €. Rozdiel debetných a kreditných operácií (Žalovaná suma) vo výške 9 726,17 € pozostáva z istiny vo výške 5 097,53 €, riadneho úroku k 31.05.2021 vo výške 3 857,70 €, úroku z omeškania ku dňu 31.05.2021 vo výške 739,30 € a poplatkov vo výške 31,64 €.“ S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 26/2017 z 28.03.2018, označená spoločnosť tiež podotkla, že na postúpenie pohľadávky banky je nutné, aby boli splnené tri podmienky a to (i) aby zmluva o postúpení pohľadávky mala písomnú formu; (ii) aby banka písomne vyzvala dlžníka, na splnenie pohľadávky a (iii) aby dlžník bol nepretržite viac než 90 v omeškaní s plnením svojho záväzku, ktoré podmienky pôvodný veriteľ, podľa označenej spoločnosti, nepochybne splnil, keďže zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu; žalovaná ako dlžník bola výzvou zo 04.07.2018 a oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 02.08.2018 vyzvaná na splnenie pohľadávky a súčasne žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní nepretržite 90 dní. V uvedenej spojitosti označená spoločnosť poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/1/2021 z 18.03.2021, ktorý mal konštatovať, že v tom dôsledku, že v listine o vyhlásení predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru bol dlžník nie len vyzvaný k úhrade celého svojho záväzku, ale bol tiež upozornený, že ak nedôjde k jeho zaplateniu, bude mať banka právo pohľadávku postúpiť alebo zveriť do mandátnej správy tretej strane, že teda týmto oznámením boli splnené aj zákonné požiadavky na postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách s dodatkom, že v tom dôsledku, že žalovaná nerozporovala doručenie jej výziev pôvodným žalobcom je treba túto skutočnosť považovať za nespornú. Vzhľadom na uvedené skutočnosti označená spoločnosť navrhla žalobe vyhovieť. Prílohou podania, v dôsledku výzvy okresného súdu adresovanej veriteľovi, boli: oznámenie VÚB a s. zo 16.08.2021 adresované žalovanej o postúpení pohľadávky spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. spolu s poštovým podacím hárkom; listina označená ako „Predžalobná upomienka“ VÚB a.s. zo 04.07.2018 a „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ z 02.08.2018 s doručenou.

Okresný súd uznesením č.k. 8 Csp 56/2021-104 zo 16.11.2021 (právoplatné 18.01.2022) pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpila, ako nový žalobca, obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. (žalobca).

Žaloba s prílohami bola za účelom vyjadrenia doručená žalovanej do vlastných rúk 18.02.2022, avšak žalovaná do rozhodnutia okresného súdu ostala v konaní pasívnou a k žalobe sa nevyjadřila.

Na pojednávanie nariadené na 14.02.2023 sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili písomným podaním doručeným okresnému súdu 09.02.2023 z dôvodu hospodárnosti konania a so súhlasom konať a rozhodnúť v ich neprítomnosti s dodatkom, že keďže cit. „... súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť, ako spornú...“ tak v tom dôsledku cit. „... žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom jeho rozsahu...“ Pojednávanie sa bez ospravedlnenia nezúčastnila ani žalovaná, ktorej bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené 02.01.2023, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec pojednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti sporových strán.

Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi priloženými v spise a zistil tento skutkový stav.

Dňa 05.08.2013 uzavrel pôvodný žalobca (VÚB a.s.) ako veriteľ a žalovaná ako dlžníka zmluvu a aktivácii bankomatovej karty Quatro (ďalej len „zmluva o kreditnej karte“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej revolvingový úver prostredníctvom kreditnej platobnej karty s úverovým rámcom 2 400,- Eur, za štandardnú úrokovú sadzbu 22,80 % ročne, pri štandardnej mesačnej splátke 80,- Eur splatnej vždy v 15. deň v kalendárnom mesiaci; pri vypočítanej RPMN 24,21 % ročne, na výpočet ktorej boli ako vstupné údaje použité – výška úveru 2 400,- Eur, splácanie úveru v 12 splátkach, s sumou prvej až predposlednej splátky 200,- Eur a poslednej splátky 526,25 Eur, pri ktorej RPMN by tak celkové náklady úveru boli 326,25 Eur a žalovaná by bola povinnou zaplatiť celkovo za úver sumu 2 726,25 Eur; priemerná RPMN pre kreditné karty bola v sume 25,24 %.

V čl. VII zmluvy o kreditnej karte je upravené poistenie, pričom nie je zaškrtnuté ani políčko o prijatí a ani políčko o odmietnutí tohto poistenia žalovanou.

Žiadosťou z 12.03.2015 žalovaná žiadala o zvýšenie úverového rámca k bankomatovej karte Quatro na sumu 3 150,- Eur pri novej štandardnej mesačnej splátke 105,- Eur. Predmetom tejto žiadosti nie je dohoda o úrovej sadzbe a táto žiadosť nie je signovaná pôvodným žalobcom (veriteľom) a nebol predložený k tejto žiadosti ani žiadny osobitný akceptačný list zo strany veriteľa.

Podľa predloženého výpisu z úverového účtu žalovanej ku kreditnej karte, vyhotoveného pôvodným žalobcom (veriteľom) dňa 08.06.2021 a to za zúčtovacie obdobie od 23.12.2013 do 31.05.2021, bol úverový rámec 5 100,- Eur, konečný stav účtu k 31.05.2021 bol (-) 9 726,17 Eur; štandardná úroková sadzba bola 1,90% p.m./22,80 % p.a.; sankčná úroková sadzba 5,00 % p.a.; štandardná splátka bola 170,- Eur. Ďalej je z výpisov je zrejme že žalovaná čerpala skrz kreditnej karty – debetné operácie, sumu celkovo (-) 9 673,46 Eur a na splatenie učinila platby – kreditné operácie, celkovo v sume (+) 7 808,40 Eur.

Listom zo 04.07.2018 označeným ako „Predžalobná upomienka“ pôvodný veriteľ upozornil žalovanú na jej omeškanie so splácaním splátok úveru s aktuálnym nedoplatkom na splátkach aktuálne ku dňu upomienky v sume 510,- Eur (3 splátky x 170) s tým, že cit. „...ak do 18.07.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2018 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť.“ (list bol žalovanej doručený 09.07.2018), k zosplateniu ktorého napokon veriteľ pristúpil a úver zosplatiť, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom z 02.08.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.“, ktorým žalovanej oznámil, že tak ako ju bol upozornil v predžalobnej upomienke, pristúpil k zosplateniu celého úveru s tým, že ku dňu tohto oznámenia predstavovala celková dlžná suma vrátane príslušenstva sumu 5 642,64 Eur.

Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBchZ“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o kreditnej karte (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

Podľa § 565 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

Podľa prvej vety § 100 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu podania žaloby (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).“

Podľa § 101 OZ „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“

Podľa § 103 OZ „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“

Podľa § 54a OZ (ustanovenie účinné od 05.12.2018) v znení účinnom v čase podania žaloby (28.07.2021) „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahraďiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.“

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.“

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.“

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že právny vzťah medzi žalobcom (ako právnym nástupcom po pôvodnom žalobcovi, pozn.) a žalovanou, ktorý bol založený úverovou zmluvou o kreditnej karte 05.08.2013 má spotrebiteľský charakter a to vzhľadom na povahu účastníkov tohto vzťahu, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ. Žalobca nepopieral postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie jednako platnosti a jednako aj náležitostí tejto spotrebiteľskej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých mal byť úver poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (cit. zákon o spotrebiteľských úveroch).

Skôr však, než by bol okresný súd pristúpil k preskúmvaniu zákonných náležitostí dotknutej úverovej revolvingovej zmluvy, okresný súd musel s poukazom na cit. § 54a OZ (účinný od 05.12.2018), ex offo preskúmať, či v danom prípade nedošlo k premlčaniu žalobou uplatneného nároku. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z.z., ktorým došlo k zavedeniu označeného ustanovenia do Občianskeho zákonníka, inštitúty premlčania a preklúzie sú v zásade inštitútmi „jednoduchého práva“, je však namieste používať ich po zohľadnení a vyvážení všetkých hodnôt, ktoré sú dotknuté. Je nesporné, že je prípustné, aby zákonodarca robil „sektorové výnimky“ pri normovaní obsahu inštitútov súkromného práva s ohľadom na premlčanie či preklúziu, a pre určité typy právnych vzťahov nastavoval jednak rozdielne premlčacie doby (rozlišovanie medzi všeobecnou premlčacou dobou a osobitnými) alebo aj rozdielne právne následky pre nevykonanie práva v určitej dobe (preklúzia podľa § 504 Občianskeho zákonníka). Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Predkladateľ je presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr.

V danom prípade zo žalobcom predložených listinných dôkazov, konkrétne z listu zo 04.07.2018, označeného ako „Predžalobná upomienka“, mal okresný súd za preukázané, že pôvodný veriteľ v tomto prípade odvodzoval uplatnenie svojho práva podľa § 565 OZ na zosplatnenie celého úveru pre nezaplatenie splátky splatnej v 05/2018, keďže v predmetnom liste uviedol cit. „... ak do 18.07.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2018 bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť.“ S prihliadnutím na ustanovenie § 101 OZ v spojení so znením druhej vety § 103 OZ, tak možno mať za to, že trojročná premlčacia lehota na uplatnenie si žalovaného nároku od 05/2018, t.j. od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa stal zročným celý dlh, uplynula najskôr v 05/2021, avšak keďže žaloba bola podaná až 28.07.2021, t.j. po premlčaní žalobou uplatneného nároku, okresný súd žalobu zamietol pre premlčanie ňou uplatneného nároku, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

Na tomto mieste, v spojení s obrannou argumentáciou žalobcu, podľa ktorej v prípade revolvingového úveru nie je možným aplikovať inštitút zosplatnenia, okresný súd uvádza, že na tento obranný argument neprihliadol ako na relevantný, pretože aj pôvodný veriteľ, ktorý bol bankou a ktorý podniká v oblasti poskytovania úverov a teda u ktorého je predpoklad odbornej znalosti využitia inštitútu zosplatnenia pri tom ktorom bankovom produkte, sám tento úver zosplatnil, t.j. aj v danom prípade veriteľ tento inštitút využil.

Okrem toho okresný súd nad rámec podotýka, že aj keby žaloba bola podaná včas (čo nebola), žalobný nárok žalobcu by bol dôvodným iba čiastočne a to len čo do žalovanej doposiaľ nesplatennej sumy istiny úveru, rovnajúcej sa rozdielu medzi debetnými a kreditnými operáciami žalovanej v sume 1 865,06 Eur bez úrokov a poplatkov, a to z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 upravuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý charakter, ako už bolo uvedené má aj týmto sporom dotknutý úverový vzťah medzi žalobcom a žalovanou. V zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, úverová zmluva musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj ďalšie náležitosti špecifikované v písm. a) až y). Zároveň predmetný zákon v § 11 ods. 1 písm. a) stanovuje jednotlivé predpoklady, za ktorých sa úver poskytnutý spotrebiteľovi považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v dotknutej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna hodnota priemernej RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona. V dotknutej zmluve o spotrebiteľskom úvere je v článku V. bode 3. uvedená priemerná RPMN vo výške 25,24 %. V zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok. Zo zverejnených informácií o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch vyplýva, že sa pri zverejňovaní priemernej RPMN okrem iného rozlišuje o aký konkrétny spotrebiteľský úver sa jedná a to s rozdelením, či o spotrebiteľský úver so zabezpečením alebo bez zabezpečenia, ďalej sa rozlišuje výška poskytnutého úveru a to do 1500 Eur vrátane, od 1500 do 6500 Eur vrátane a vo výške viac ako 6500 Eur a ďalej podľa splatnosti úveru a to od 3 do 6 mesiacov, od 6 do 12 mesiacov, od 1 do 5 rokov, od 5 do 10 rokov a od 10 rokov. Osobitne je zverejňovaná hodnota priemernej RPMN pre kreditné karty. Vzhľadom ku skutočnosti, že žiadosť o poskytnutie úveru veriteľ podpísal 05.08.2013, tak pri určení správnej priemernej RPMN bolo potrebné vychádzať z údajov za II. štvrtrok 2013, kedy priemerná RPMN pre kreditné karty bola vo výške 26,59 %. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená nesprávna výška priemernej RPMN pre kreditné karty vo výške 25,24 % a keďže v dotknutej úverovej spotrebiteľskej zmluve bola uvedená nesprávna priemerná RPMN, okresný súd má za to, že nebola naplnená zákonná požiadavka v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. aby zmluva obsahovala priemernú RPMN.

Napokon okresný súd taktiež pre úplnosť veci podotýka, že žalobca v konaní predloženými dôkazmi dostatočne nepreukázal v žalobe uvádzané tvrdenia napr. o výške úverového rámca, ktorý bol veriteľom žalovanej poskytnutý, resp. veriteľom schválený, zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy z 05.08.2013 vyplýva, že to bolo 2 400,- Eur; zo žiadosti žalovanej z 12.03.2015 zasa vyplýva, že žiadala o jeho navýšenie na sumu 3 100,- Eur, čo žalobca uviedol aj vo svojom vyjadrení po podaní žaloby, doručenom okresnému súdu 12.10.2021 (t.j. v čase kedy žalobca ešte nebol stranou sporu, pozn.), avšak v žalobe žalobca uvádza že úverový rámec bol až v sume 5 100,- Eur, ktorú skutočnosť nielenže žalobca popiera svojim vlastným vyjadrením po podaní žaloby, ale toto tvrdenie ani hodnoverne nepreukázal, keďže v konaní nebolo preukázaným, žeby žalovanej bola k jej žiadosti napr. o navýšenie úverového rámca doručená akceptácia tejto jej žiadosti veriteľom so stanovením pre spotrebiteľa jasných podmienok úverového vzťahu, navyše z výpisu z úverového účtu vyplýva, že k navýšeniu úverového rámca došlo iba raz a napokon na preukázanie uvedeného nepostačuje predloženie výpisu z úverového účtu žalovanej, ktorý nepreukazuje vznik nových podmienok úverového vzťahu medzi stranami sporu.

Okrem toho nebolo v konaní preukázaným napr. na základe akej právne relevantnej skutočnosti mala žalovaná platiť poisťné, keďže v spotrebiteľskej úverovej zmluve z 05.08.2013 nie je dohoda o poistení.

Záverom okresný súd v súvislosti s postupmi žalobcu v konaní, dáva žalobcovi do pozornosti, že k zmene na strane tej ktorej procesnej strany, dochádza až v dôsledku právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení tejto zmeny a nie bez ďalšieho už okamihom, kedy strana sporu predloží návrh na pripustenie takejto zmeny z dôvodu prevodu alebo prechodu práva či povinnosti, ktorých sa konanie týka.

V spojitosti s vyjadrením žalobcu v tom zmysle, že žalobca má za to, že jeho žalobe by malo byť vyhovené, pretože za daného stavu by iné rozhodnutie okresného súdu bolo prekvapivým, čo by malo za následok porušenie základného práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, pretože okresný súd doposiaľ nepostupoval v súlade s § 181 ods. 2 CSP a písomne neprezentoval žalobcovi spornosť žalobcom uvádzaných tvrdení a predložených dôkazov, aby sa k tejto spornosti mohol žalobca prípadne vyjadriť, pričom v tej spojitosti žalobca poukázal napr. aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave

sp. zn. 8 Co 172/2020 z 19.01.2021, podľa ktorého k porušeniu práva strany sporu na spravodlivý proces dôjde v prípade, ak sa tejto strane sporu v prvoinštančnom konaní nevytvorí procesná príležitosť kontradiktórne sa k veci vyjadriť a právne argumentovať.

Uvedenú námietku žalobcu považuje okresný súd za absolútne irelevantnú, pretože vo veci bolo riadne a včas nariadené pojednávanie, na ktorom sa riadne a včas predvolaní žalobca a jeho právny zástupca mali možnosť zúčastniť a prezentovať svoje názory na vec, takže v tomto smere bol žalobcovi a jeho právnomu zástupcovi vytvorený dostatočný procesný priestor na prezentovanie ich právnej argumentácie a navyše ustanovenie § 181 ods. 2 CSP, ako to vyplýva aj z jeho systematického začlenenia do Civilného sporového poriadku, upravuje postup súdu na pojednávaní a nie pred ním, pričom až na pojednávaní má okresný súd povinnosť prezentovať spornosť veci, t.j. ktoré skutkové tvrdenia považuje súd za medzi stranami sporné a ktoré považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a tiež aké je jeho predbežné právne posúdenie veci a takto zákonnú povinnosť súd nemá voči stranám sporu pred riadne nariadeným pojednávaním, ako sa mylne domnieva žalobca a jeho právny zástupca.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na zamietnutie žaloby, by tak v konaní úspešnejšia žalovaná mala mať voči neúspešnému žalobcovi 100% nárok na náhradu trov konania, avšak keďže žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli (k žalobe sa ani len nevyjadрила a pojednávaní sa nezúčastnila), okresný súd jej túto náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.